

Sygn. akt III Ca 1179/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Tatarczyk (spr.)

Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędzia SR del. Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 września 2014 r.

sprawy z wniosku Gminy Ł.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dąbrowie Górniczej K. S., S. S.

o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestnika postępowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt II Ns 29/13

postanawia:

1) zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić;

2) zasądzić od wnioskodawczyni Gminy Ł. na rzecz uczestnika

postępowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

207 (dwieście siedem) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania

odwoławczego.

SSR del. Roman Troll S SO Tomasz Tatarczyk SSO Krystyna Hadryś

Sygn. akt III Ca 1179/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 20 marca 2014r. Sąd Rejonowy zezwolił wnioskodawczyni Gminie Ł. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 30.020,74 złotych stanowiącej część podwyższonego wyrokiem sądowym wynagrodzenia za wybudowanie hali sportowej przez Przedsiębiorstwo Budowlane (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w G. zastrzegając, że kwota ta może zostać wydana uczestnikowi postępowania (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. pod warunkiem przedłożenia prawomocnego orzeczenia nakazującego wypłatę świadczenia z depozytu na jego rzecz. Za uzasadnione w świetle twierdzeń przytoczonych we wniosku uznał Sąd żądanie złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu, skoro wskutek okoliczności za które wnioskodawczyni nie ponosi odpowiedzialności, nie wie ona, kto jest wierzycielem. Jak wskazała wnioskodawczyni, wykonawca robót

Przedsiębiorstwo Budowlane (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniósł aportem zorganizowaną część przedsiębiorstwa do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która następnie zmieniła nazwę na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., zarejestrowanie aportu ujawnione zostało w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 30 stycznia 2013r. W treści umowy przeniesienia części przedsiębiorstwa strony nie sprecyzowały, czy przedmiotem aportu jest wierzytelność wynikająca z podwyższenia wynagrodzenia za roboty budowlane. Wprawdzie według oświadczenia złożonego w formie aktu notarialnego dnia 22 lutego 2013r., przedmiotem aportu są prawa i wierzytelności wynikające z podwyższenia wynagrodzenia, jednakże powstała wątpliwość, czy dokonane w grudniu 2012r. w toku egzekucji prowadzonych w stosunku do wykonawcy zajęcia wierzytelności na sumę 30.020,74 złotych są skuteczne wobec faktu, że aport został zarejestrowany dopiero w dniu 30 stycznia 2013r.

W apelacji uczestnik postępowania (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. zarzucił nieważność postępowania wskutek pozbawienia go możliwości obrony swych praw i czynnego uczestnictwa w postępowaniu, naruszenie prawa materialnego – art. 467 pkt 1 k.c. przez wydanie zgody na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu pomimo, że wierzycielem jest skarżący, naruszenie prawa procesowego – art. 693 pkt 4 k.p.c. przez uwzględnienie wniosku pomimo oczywiście błędnego wskazania osoby uprawnionej do podjęcia depozytu oraz warunków podjęcia depozytu, art. 9 k.p.c. wskutek niedoręczenia odpisu wniosku uczestnikowi i pozbawienia go możliwości aktywnego działania w postępowaniu, art. 13 § 2 w związku z art. 206 § 1 k.p.c. przez zaniechanie doręczenia uczestnikowi odpisu wniosku przed skierowaniem sprawy na posiedzenie. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się uchylecia postanowienia i oddalenia wniosku, zasądzenia od wnioskodawczyni kosztów postępowania, ewentualnie uchylecia postanowienia i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Wnioskodawczyni domagała się oddalenia, względnie odrzucenia apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie odnoszą w sprawie skutku zarzuty co do nieważności postępowania.

Apelacja jest zasadna jak idzie o podstawy złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego.

Za podstawę złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego przyjęła wnioskodawczyni art. 467 pkt 1 k.c. w tej części, w której przepis ten przewiduje sytuację polegającą na tym, że wskutek okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, nie wie on, kto jest wierzycielem.

Według art. 693¹ k.p.c., w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

W świetle przytoczonych przez wnioskodawczynię okoliczności złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu nie jest prawnie uzasadnione.

Jak wskazała wnioskodawczyni, w treści umowy przeniesienia części przedsiębiorstwa strony nie sprecyzowały, czy przedmiotem aportu jest wierzytelność wynikająca z podwyższenia wynagrodzenia za roboty budowlane ale dla usunięcia niejasności złożone zostały dnia 22 lutego 2013r w formie aktu notarialnego oświadczenia kontrahentów, że przedmiotem aportu są prawa i wierzytelności wynikające z podwyższenia wynagrodzenia.

Wobec uzupełniających oświadczeń kontrahentów nie istniały w chwili złożenia wniosku o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu trudności z ustaleniem wierzyciela.

Dała temu wyraz wnioskodawczyni określając osobę, której depozyt ma być wydany. Wszak wskazała we wniosku, że depozyt ma być wydany nie innemu podmiotowi, jak tylko spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G., a po przedłożeniu orzeczenia nakazującego wypłatę depozytu na rzecz tego uczestnika postępowania. Zatem w chwili

składania wniosku nie miała wnioskodawczyni wątpliwości co do tego, kto jest wierzycielem należności z tytułu podwyższonego wynagrodzenia, nie istniał w tym zakresie żaden spór.

Natomiast wątpliwości wnioskodawczyni co do skuteczności dokonanych w grudniu 2012r. zajęć komorniczych i w rezultacie co do tego, czy świadczenie przyspaść ma nabywcy wierzytelności, czy wierzycielom egzekwującym nie znalazły odzwierciedlenia we wniosku, w zakresie wskazania w nim osoby, której depozyt ma być wydany.

Sąd nie mógł samodzielnie ustalać lub modyfikować warunków wydania depozytu określonych przez wnioskodawczynię.

Zajęcie wierzytelności nie powoduje bezskuteczności rozporządzeń tą wierzytelnością dokonanych przed zajęciem.

Natomiast rozporządzenie wierzytelnością po jej zajęciu nie powoduje nieważności rozporządzenia lecz jego bezskuteczność w stosunku do wierzyciela egzekwującego.

W każdym z tych przypadków wierzycielem wnioskodawczyni pozostaje (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., czyli podmiot wskazany przez nią we wniosku jako jedyny, któremu ma być wydany depozyt.

Tak brak sporu co do tego, komu przysługuje od wnioskodawczyni należność z tytułu podwyższonego wynagrodzenia, jak i wadliwe - wobec powołanej we wniosku podstawy żądania i wątpliwości wnioskodawczyni co do skuteczności zajęć komorniczych - określenie osoby, której przedmiot ma być wydany prowadzić musiało do oddalenia wniosku.

Dlatego orzeczono jak w sentencji postanowienia z mocy art. 386 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., o kosztach postępowania odwoławczego – po myśli art. 520 § 3 k.p.c.; na wnioskodawczynię, której żądanie zostało oddalone należało włożyć obowiązek zwrotu poniesionych przez skarżącą kosztów sądowych i kosztów zastępstwa prawnego.

SSR del. Roman Troll S SO Tomasz Tatarczyk SSO Krystyna Hadryś